

ningsorden til afløsning af den gældende forretningsorden for skatterådene fra 1913.

I *stk. 9* skabes der hjemmel for, at der kan fastsættes afvigende regler for skatterådet i København til afløsning af de bestemmelser, der er fastsat i den kongelige anordning.

Til § 9.

Forslaget fastsætter en klagefrist på 4 uger, men åbner adgang for skatterådet til at bortse fra fristoverskridelser, når rådet skønner, at der foreligger undskyldende omstændigheder. Dette gælder også, når den skattepligtige har oversiddet fristen for klage til ligningskommissionen efter § 4 og ligningskommissionen ikke finder anledning til at genoptage sagen efter § 3, *stk. 3*.

I de tilfælde, hvor en klage til ligningskommissionen efter forslaget § 4, *stk. 2*, henvises til skatterådet, skal klagen være modtaget af ligningskommissionen inden 4 uger efter, at der er givet den pågældende underretning om den påklagede afgørelse.

Bestemmelsen i *stk. 2* pålægger skatterådet pligt til at indhente en udtalelse fra ligningskommissionen og til at give klageren lejlighed til mundtlig forhandling med en beslutningsdygtig del af skatterådet.

Lovforslaget foreskriver pligt for skatterådet til at begrunde afgørelserne. Begrundelsen skal være så udførlig, at klageren har mulighed for at vurdere, om der er grundlag for at klage til landsskatteretten.

Bestemmelsen i *stk. 3* giver skatterådet adgang til uanset klagens indhold at optage ansættelsen i sin helhed til kendelse for det påklagede år. Bestemmelsen svarer til, hvad der gælder for landsskatteretten og afskærer tvivl om, hvorvidt skatterådet er gået uden for det påklagede.

Bestemmelsen i *stk. 4* giver skatteyderen adgang til, 6 måneder efter at sagen er indbragt for skatterådet, at indbringe en ikke afgjort sag for landsskatteretten. Der tilstræbes herved, at skatteyderen kan få sin sag afgjort indenfor en rimelig tid.

Til § 10.

Forslaget bevarer muligheden for, at en skatteyder efter andragende kan få genoptaget en sag for skatterådet, hvis der forelægges rådet faktiske oplysninger, som ikke tidligere har været fremme under sagen.

Ved anvendelsen af bestemmelsen må det tages i betragtning, om det skyldes skatteyderens egne forhold, at oplysningerne ikke tidligere har været fremme, og om oplysningerne fremkommer inden en rimelig tid.

Bestemmelsen i *stk. 2* giver endvidere mulighed for genoptagelse, hvor der f. eks. umiddelbart efter afsigelsen af en kendelse fremkommer en landsskatterets- eller en domstolsafgørelse, der går imod skatterådets afgørelse.

Kapitel 3.

Ligningsrådets, statsskattedirektoratets og amtsskatteinspektoraternes virksomhed.

Reglerne i kapitel 3 træder i stedet for landsskatteretslovens §§ 1-6 og amtsskatterådsloven.

Til § 11.

Bestemmelsen fastsætter hovedprincipperne for statsskattedirektoratets og ligningsrådets virksomhed.

Til § 12.

Bestemmelsen svarer til landsskatteretslovens § 2 og § 3, *stk. 7*.

Til § 13.

Bestemmelsen svarer til landsskatteretslovens § 3, *stk. 6*.

Til § 14.

Ved overgang til kommunal etledsligning ønskes der tilvejebragt en egentlig styring af lignings- og kontrolindsatsen i kommunerne. Der gives derfor lov hjemmel for, at statsskattedirektoratet forud for hver almindelig ligning udarbejder en plan for ligningens foretagelse, der forelægges ligningsrådet til godkendelse, og statsskattedirektoratet og ligningsrådet skal kunne give bindende anvisning med hensyn til ligningens tilrettelæggelse og gennemførelse. Der sigtes hermed dels til en række rent praktiske foranstaltninger, f. eks. vedrørende indberetning af ligningsresultaterne, dels til retningslinier for, hvilke selvangivelser eller typer af selvangivelser, der skal udtages til en nærmere gennemgang.

Hensynet til skatteborgeren tilsiger, at det i så høj grad som muligt sikres, at slutopgørelsen er endelig. Ved overgangen til etledsligning må der derfor udarbejdes retningslinier for ligningsarbejdet, som tilsikrer, at alle ukomplicerede selvangivelser er færdigbehandlet, inden den første slutopgørelse udsendes.

Disse styringsmidler vil blive etableret for at sikre ensartetheden i ligningen landet over og for at sikre den størst mulige forebyggende virkning indenfor de givne ressourcer.

Som et led i dette skabes lov hjemmel for, at direktoratet kan udtage selvangivelser til gennemgang og eventuel forelæggelse for ligningsrådet med henblik på foretagelse af en ansættelse.